

Mura v stečajju

1600 Murinih delavcev izgubilo tožbe

Ostali brez poravnanih obveznosti in odpravnin, kljub denarju v matični družbi – Delavci sami nosijo svoje sodne stroške

Usoda prezaposlenih Murinih delavcev na hčerinske družbe oziroma njihovih terjatev do svojih oziroma matične družbe Mure, d. d. v stečajju, je bila jasna že nekaj časa. Zavržen tožbeni zahtevek 1556 nekdanjih Murinih delavcev na prvi stopnji Delovno socialnega sodišča v Murski Soboti je samo potrditev nekaterih neuspešnih tožbenih zahtevkov nekdanjih Murinih delavcev iz preteklega leta, ko so bili zahtevki zavrnjeni tudi na višjem sodišču. V teh primerih je stečajni upravitelj Branko Đorđević od udeležencev v sodnih sporih zahteval povračilo sodnih stroškov.

S tem so delavci dokončno ostali brez vsega, kar bi jim pripadalo, če ne bi pristali na izsiljeno prezaposlovanje v hčerinske družbe Mura Ženska oblačila, Mura Moška oblačila in Unikat dobrega pol leta pred stečajem Mure, d. d. Pri prezaposlitvi je šlo za izredno dober načrt, ki

ga je pripravila znana odvetniška hiša iz Maribora, kako se brez stroškov znebiti presežnih delavcev. Žal v času prezaposlovanja nihče ni stopil v bran delavcem, da ne bi podpisovali za sebe škodljivih pogodb o prezaposlitvi. Problematično je bilo obnašanje sindikata, ki je bil dobro seznanjen z negativno prakso, ki se je že uveljavila v tistem času po spremenjeni delovni zakonodaji. Mura torej ni bila prvi primer, da so bili delavci zaradi prezaposlitve prikrajšani za pravice, saj z novo pogodbo pri drugem delodajalcu niso ohranili delovnopravne kontinuitete in se jim zato pri odpravninah ni upoštevala celotna delovna doba, torej tudi daljši čas zaposlitve v matični družbi.

Ko so takratni lastniki NFD Holdinga in v tej navezi partnerski Zvonovi prek sebi podrejenega posloводства zahtevali pet milijonov evrov državne pomoči za ohranitev Mure,

je bilo jasno, da gre za špekulacijo, sami pa bi na račun morebitne državne pomoči sebi zagotovili vsaj še leto ali dve novega izčrpavanja Mure. J. V.

Stroški tožbe

Stečajni upravitelj Branko Đorđević je 1035 zaposlenim v Muri, d. d., priznal za 6,8 milijona evrov terjatev, izplačal pa jih je že 1,2 milijona evrov. Lani poleti je 80 delavcev tožbe že izgubilo na višjem sodišču, prav tako je vrhovno sodišče zavrnilo zahtevo po reviziji v treh primerih. Po prvih izgubljenih tožbah na višjem sodišču je nekaj več kot 200 delavcev umaknilo tožbe in pristalo na pobot. Pri tokratni razsodbi je sodišče določilo, da tožena stranka Mura, d. d., in tožeča stranka, torej delavci, nosita svoje sodne stroške.

Dobronamernosti ni bilo, ampak izčrpavanje

Murine delavce so v času potapljanja Murine barke leta 2008 in 2009 prezaposlili v novoustanovljene hčerinske družbe, ki so enako kot matica končale v stečajju. Na delavce, ki so iskali svojo pravico, izplačilo odpravnine, so se takoj prilepili slavni odvetniki in se okitili z dobrodelnostjo, vendar so se potem razbežali pred sapo kapitala, torej upniki in njihovo slo po denarju. Odpravnine v tako velikem številu in znesku, ki so prednostna pravica, bi namreč načele vrečo nekaterih upnikov. Sploh pa bi odvetniki prej kot z dokazovanjem pravičnosti odpravnin morali v vzporednih tožbah dokazovati, da reorganizacija Mure, ustanavljanje hčerinskih družb in prezaposlovanje delavcev niso bili dobronamerni in z namenom doseganja boljših poslovnih rezultatov, ampak je bil to

del scenarija načrtovanega izčrpavanja in morebitnega tajkunskega prevzema vsega, kar je bilo v Muri vrednega. Najprej je bilo treba izčrpati matično podjetje (prenesti posle in kapital), iztisniti **male delničarje** in državo kot lastnico, pobrati državno pomoč za delavce in na koncu matico poslati v stečaj. Ta scenarij je spodletel, vendar nihče od akterjev za to ni odgovarjal. Delavci pa so ostali brez zaposlitve in tudi brez odpravnin.

Navedimo samo nekaj dejstev, s katerimi podpiramo zapisano. Franc Huber je decembra 2008 na tiskovni konferenci pri županu Antonu Štihu priznal, da je reorganizacija priložnost in pot za odpuščanje okoli šeststo delavcev – nekaj po poteh uradnega zmanjševanja zaposlenih. Nekaj bi jih ostalo na matici (delavci

na bolniškem dopustu, invalidi...) in bi potem z njo šli v stečaj.

Mura je v letu 2008 svoje štiri »stare« hčerinske družbe z dokapitalizacijo (konverzijo terjatev) okrepila z 8,5 milijona evrov, vendar nihče nikoli ni raziskal, kam so šli milijoni – več kot štirje milijoni popravkov do kupcev, visok odpis zalog, izjemno povečanje stroškov uprave, visoki stroški za ustanavljanje štirih novih hčerinskih družb, kamor so prezaposlili delavce, čeprav so bile ustanovljene le z minimalnim osnovnim kapitalom ... Z več kot osem milijonsko prikazano izgubo krovne Mure so takratni glavni igralci, na čelu z NFD, spodnesli njene temelje (osnovni kapital družbe je postal negativen) in jo pripeljali pred stečaj.

M. H.